

missionsbetænkning, som den daværende Trafikminister, Thomas Larsen, fandt stillede for store Krav til Statskassen, saa at han ikke turde fremsætte Forslag om et saa stort Beløb. Han fremsatte ikke en Gang et Forslag om, at de 300,000 eller 400,000 Kr. straks skulde bevilges til en midlertidig Lukning, den, som skulde gennemføres, selv om man vilde opretholde Hvide Sande Gennemskæringen og Befæstningen. Han fremsatte ikke et saadant Forslag, og Følgen deraf var da, at der skete en Katastrofe. Han overgav Sagen til en ny Kommission.

Nu siger man, at dette var en sagkyndig Kommission i udmærket Forstand, men det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Hauge) har jo fuldkommen Uret i at sige, at dette var en Kommission af særlig sagkyndige i Mod sætning til den første. Det var det ikke, for denne Kommission bestod af 4 Teknikere og 4 Mænd, som ikke var Teknikere, en Amtmand, en Gaardejer, som var Amtsraadsmedlem, Landbrugskandidat West og en Fiskeriinspektør. Men disse 8 Mænd fik slet ikke den Opgave at fremsætte et Forslag om, hvorledes hele dette Afvandingsspørgsmaal skulde løses, de fik kun den snævre Opgave at foreslaa noget, der kunde hjælpe i Øjeblikket. De fik ikke den Opgave at løse hele Spørgsmaalet. Dette fremgaar alene af den Omstændighed, at hele Kommissionen ikke sad mere eller ikke fo'r mere omkring end i knapt 3 Uger, og enhver kan sige sig selv, at paa den Tid kan en Kommission ikke løse Afvandingsspørgsmaalet. Den havde i Virkeligheden til Raadighed Ingeniørernes Forslag om, hvorledes Hvide Sande skal befæstes, og de blev spurgt om, hvad der nu skulde gøres. De øvrige 3 Projekter, der var udarbejdede af Vandbygningsdirektøren, var overhovedet ikke til Behandling i denne Kommission. Det er derfor helt misvisende, naar man af den historiske Fremstilling faar det Indtryk, at denne saglige Kommission nu havde foreslaaet en endelig Ordning. Det, som denne Kommission gjorde, var blot, at da Ministeren ikke vilde forelægge hele Forslaget om de 3½ Million Kroner, som Ingeniørerne mente, der skulde til, pillede de lidt ud af Ingeniørernes Forslag, ændrede det noget og sagde: Dette bør gøres. Men Kommissionen har ikke sagt, at det, der skulde gøres, kunde træde i Stedet for det, som Ingeniørerne ved Vandbygningsvæsenet havde stillet Forslag om, og endnu mindre har den altsaa sagt noget om, at det,

som skulde gennemføres, var den bedste Løsning af hele Afvandingsspørgsmaalet. Den har altsaa paa ingen Maade kasseret Ingeniørernes Forslag, hvilket man ogsaa maatte kunne se deraf, at Ingeniør Poulsen ligeledes var Medlem af denne Kommission, og det er urigtigt at gaa ud fra, at han skulde have kasseret det Værk, han sikkert i høj Grad har været medvirkende til i den første Kommission, og nu skulde være gaaet over til det andet. Men det fremgaar ogsaa meget klart af, hvad den daværende Trafikminister udtalte om den sagkyndige Kommissions enstemmige Votum, nemlig at der er Enstemmighed om absolut at tilraade, at de paa gældende Indbygninger, selv under den Eventualitet, at det endelige Resultat blev, at Hvide Sande-Kanalen fuldstændig skal afspærres, straks bygges som permanente for at undgaa, at Arbejdet under Udførelsen ødelægges af tilfældige Storme, og at Muligheden for Katastrofer af uoverskuelig Rækkevidde indtræder ved den bevirkede Forsinkelse af Arbejdet. Ministeren sagde udtrykkeligt, at Kommissionens Medlemmer er enige om at udtale, at man ikke paa nærværende Tidspunkt kan udtale sig om, hvilke Foranstaltninger der bør iværksættes for at hidføre den bedst mulige Løsning af Spørgsmaalet om et Udløb fra Fjorden til Havet, og Ministeren tilføjede udtrykkeligt, at medens Ingeniørkommissionen havde foreslaaet to Sæt af Indbygninger og to Dæmninger ud i Havet og to Dæmninger ud i Fjorden, skulde de Indbygninger, som denne Hvide Sande- eller Amtmandskommission tog ud af Ingeniørernes Forslag, indgaa som et nødvendigt Led enten i en Lukning eller i en permanent Kanal. Altsaa det, som Kommissionen foreslog, var ikke en endelig Løsning af det foreliggende Spørgsmaal, men det var en Løsning, der skulde tilfredsstille Kravet om en snarlig Forbedring af de daværende Forhold. Saa var der enkelte i Kommissionen, der haabede, at dette kunde blive en endelig Løsning, andre stillede sig meget stærkt tvivlende der overfor, men atter andre, blandt andet Ingeniør Poulsen, maatte nødvendigvis være af den Opfattelse, at det, der nu skete, maatte føre til, være en Begyndelse til en Lukning af Kanalen. Thi Ingeniørkommissionen sagde i Virkeligheden overfor den øjeblikkelige Stilling den Gang: Luk straks! og Hvide Sande Kommissionen, Amtmandskommissionen, sagde: Spild ikke Tiden! Men ud over dette er der i Virkeligheden intet at